

Vejledning / Råd og vink

HF-bekendtgørelsen

Mediefag C

Ministeriet for Børn og Undervisning

Kontor for Gymnasiale Uddannelser

2013

Mediefag C – HF

Vejledning / Råd og vink

Afdelingen for gymnasiale uddannelser 2013

Alle bestemmelser, der er bindende for undervisningen og prøverne i de gymnasiale uddannelser, findes i uddannelseslovene og de tilhørende bekendtgørelser, herunder læreplanerne. Denne Vejledning/Råd og vink indeholder forklarende kommentarer til nogle af disse bestemmelser, men indfører ikke nye bindende krav.

Desuden gives eksempler på god praksis samt anbefalinger og inspiration, og den udgør dermed et af ministeriets bidrag til faglig og pædagogisk fornyelse.

Citater fra læreplanen er anført i kursiv.

Vejledningen følger dispositionen i læreplanen.

Indledning

Fagets didaktik

Det har været vigtigt at fastholde og udvikle den centrale didaktiske kerne i mediefaget, nemlig at faget fungerer med en klar sammenhæng mellem teori og praksis. Formålet med faget er, at kursisterne opnår en række kompetencer gennem en vekselvirkning mellem teoretisk og praktisk arbejde med medieproduktioner. Kursisterne analyserer medieproduktioner, og de laver medieproduktioner, og derved opnår de den erkendelse og de kompetencer, som er fagets særkende. Denne didaktiske forståelse af mediefaget ligger til grund for både læreplan og vejledning.

Sammenhængen mellem fagets teoretisk-analytiske og den praktisk-produktionsmæssige del gælder for alle de gymnasiale uddannelser. Selv om faget i stx er kategoriseret som et kunstnerisk fag og i hf som et praktisk-musisk fag, så er kernen og grundkonceptet det samme. Det afspejler sig i både læreplan og vejledning. Mediefag indgår i samarbejde med andre fag i forbindelse med forskellige toninger, fagpakker og anvendelsesorienterede projekter.

Metode

Mediefag er et analyse- og fortolkningsfag, hvilket betyder at vi arbejder ud fra forskellige hermeneutiske metoder. Vi arbejder med elektroniske fortællinger, som vi enten analyserer og tolker eller selv former og fortæller ved hjælp af kamera og redigeringsværktøj. Vi arbejder med kreative processer, men vi arbejder også med klare regler for fortælling og virkemidler/sprog. Det filmiske sprog skal læres, for at man kan udtrykke sig i fortællinger.

Metodisk er faget i familie med både samfundsfag, historie og dansk, der alle benytter sig af hermeneutiske metoder til at analysere komplekse sammenhænge – såvel individuelle som sociologiske og historiske størrelser. Der findes flere metodiske tilgange til analyse af film og tv-produktioner, og det afhænger af hvad man vil belyse, hvilken metodisk tilgang man vælger.

Mediefag er i hf-sammenhæng defineret som et praktisk-musisk fag, som er placeret i det humanistiske fagområde. Mediefag er et praktisk-musisk fag med en klar æstetisk profil, men samtidig er faget også med sit genstandsområde i det mediemæssige (mediestruktur, filmpolitik, distribution, osv.) et fag, der rækker over i det samfundsvidenskabelige fagområde.

1. Identitet og formål

1.1 Identitet

- *”Mediefagets genstandsfelt er levende billeder i en æstetisk, kulturel og kommunikativ sammenhæng. Faget forener en teoretisk-analytisk og en praktisk-produktionsmæssig tilgang til levende billeder.”*

Mediefagets genstandsfelt er levende billeder i form af professionelle og kursistproducerede film og tv-produktioner. Ved film forstås alle former for film, eksempelvis kortfilm, dokumentarfilm, spillefilm, eksperimentalfilm og animationsfilm uanset distributionsform. Tilsvarende omfatter tv alle kendte tv-formater, eksempelvis dokumentarprogrammer, tv-serier, underholdnings- og sportsprogrammer, nyheder, musikvideoer og reklamer, ligeledes uafhængigt af distributionsformen. Man skal i det teoretisk-analytiske arbejde behandle både film og tv, ligesom både fiktionsfilm, dokumentarfilm/faktaproduktioner og blandingsformer skal behandles, men hvis disse krav er opfyldt, kan man i øvrigt frit vælge forløb. I betragtning af C-niveauets timetal kan der ikke blive tale om en udførlig gennemgang af alle områder. Man kan vælge at redegøre kort for de forskellige genrer og formater i forbindelse med introduktionsforløbet og belyse én eller to genrer mere udførligt i selvstændige forløb. Det enkelte forløb kan ligeledes indeholde eksempler på både film og tv og/eller fiktion og fakta samt blandingsformer. I det praktisk-produktionsmæssige arbejde kan man vælge kun at beskæftige sig med enten fiktion eller fakta. Der gennemføres 1-2 teoretisk-analytiske forløb, og der udarbejdes 1-2 produktioner.

Det er et krav i læreplanen, at eleverne får kendskab til både fakta og fiktion. Det vil sige, at man enten kan lave 2 mindre forløb med henholdsvis fakta og fiktion eller ét større forløb, hvor både fakta og fiktion indgår. Et eksempel på det sidste kunne være et forløb om krig.

Både fakta og fiktion skal under alle omstændigheder være repræsenteret i eksamensspørgsmålene.

Det er vigtigt, at der foregår en vekselvirkning mellem fagets teoretisk-analytiske dimension og den praktisk-produktionsmæssige, således at begrebsapparat og analytisk indsigt kan overføres til det praktiske arbejde med produktion, og omvendt således at erfaringerne fra det praktiske arbejde med produktion kan inddrages i forbindelse med det teoretisk-analytiske arbejde.

Analysen af film og tv-produktioner anlægger tre overordnede synsvinkler på materialet:

En æstetisk synsvinkel, en kulturel synsvinkel og en kommunikativ synsvinkel. Analysearbejdet skal ikke nødvendigvis indeholde alle 3 synsvinkler hver gang.

Fremstillingen af egne medieproduktioner giver kursisterne praktisk indsigt i og erfaring med én eller flere af film og tv's forskellige udtryksformer.

De nødvendige redskaber til at analysere levende billeder og fremstille praktiske produktioner fremgår af læreplanens afsnit 2. Faglige mål og fagligt indhold.

1.2 Formål

- *”Undervisningen udvikler kursisternes evne til at analysere, perspektivere og vurdere danske og internationale medieproduktioner inden for fiktion, fakta samt blandinger mellem disse former. Samtidig skal undervisningen udvikle kursisternes evne til at udtrykke sig selvstændigt og nuanceret i levende billeder, således at de bliver aktive, kreative og reflekterende brugere af film og tv.”*

Der er to sideordnede formål med undervisningen i mediefag.

Analysen redegør for valg af genre, dramaturgi og filmiske virkemidler og for hvad valgene betyder for tolkningen af indstillingen, scenen, sekvensen og det samlede produkt. Perspektiveringens består i at sætte

analyseobjektet i relation til andre medieproduktioner mht. udformning og/eller tilværelsestolkning, at inddrage læste tekster og eventuelt at anlægge en historisk, kulturel og/eller samfundsmæssig synsvinkel. Det teoretisk-analytiske arbejde giver kursisterne viden om forskellige dramaturgiske, fortælle tekniske og æstetiske valgmuligheder, som de kan anvende i forbindelse med fremstillingen af egne produktioner, og det praktisk-produktionsmæssige arbejde forsyner dem med en række redskaber og arbejdsmetoder, der sætter dem i stand til at udtrykke sig selvstændigt og nuanceret i levende billeder.

1. Fagets indhold og faglige mål

2.1 Faglige mål

De faglige mål er slutmål, der udtrykker de kompetencer, kursisterne skal tilegne sig gennem undervisningen i mediefag. De er læreplanens centrum og således sigt punkter for kernestoffet, tilrettelæggelsen og evalueringen af undervisningen. De faglige mål er opdelt i to hovedpunkter, hhv. ”teori og analyse” samt ”praksis”, som opregner hvad kursisterne skal kunne ved afslutningen af undervisningen i mediefag.

Det er vigtigt at understrege, at denne opdeling ikke er udtryk for, at teori og analyse samt praksis skal opfattes som adskilte dele af faget.

Teori og analyse

- ”Kursisterne skal kunne anvende filmsprogets terminologi i forbindelse med analyse af film og tv-produktioner”.

Hermed menes der, at kursisterne på den ene side skal tilegne sig fagets centrale begreber og terminologi, for derved at kunne beskrive og analysere film og tv-produktioner. På den anden side er det lige så vigtigt for det analytiske arbejde, at kursisterne får forståelse for, hvorledes de filmsproglige virkemidler anvendes i en given sammenhæng. Hvad er effekten af de valg, en instruktør eller tilrettelægger træffer? Det er først, når kursisten formår at kombinere den rigtige terminologi med en forståelse for anvendelsen, at det faglige mål er nået.

- ”Kursisterne skal kunne redegøre for grundlæggende dramaturgiske principper og fortælleforhold”.

Ved grundlæggende dramaturgiske principper forstås dels typiske træk og greb, som anvendes i tv og på film, dels grundstrukturer i film og tv-produktioner, f.eks. berettermodellens faser. Med fortælleforhold menes, at kursisten skal kunne redegøre for valg af fortæller i en film/tv-produktion, og hvad opnås der gennem netop dette valg af fortæller/fortællere?

- ”Kursisterne skal kunne karakterisere grundlæggende træk ved fakta og fiktion”.

Det indebærer, at de er bevidste om, at der er en forskel på disse hovedgenrer. Det er imidlertid også væsentligt at pointere, at denne adskillelse ikke altid er helt klar, og at flere genrer – især tv-genrer - netop finder både deres publikum og særkende i feltet mellem fakta og fiktion. Det vil derfor være meget relevant at introducere kursisterne til blandingsformer mellem fakta og fiktion.

- ”Kursisterne skal kunne identificere centrale genrer og programtyper”

For at kursisten skal blive i stand til at kunne identificere en række centrale genrer og programtyper vil en bred og overordnet introduktion til genrebegrebet og enkelte genrer med fordel kunne indgå i det indledende arbejde med faget, ligesom der her vil være oplagte tværfaglige muligheder.

- ”Kursisterne skal kunne foretage en perspektivering af film- og tv-produktioner”.

Dette indebærer, at de skal være i stand til at se disse i en større sammenhæng, af f.eks. genremæssig, filmhistorisk eller samfundsorienteret karakter. Det skal understreges, at det ikke er alle de film og tv-produktioner, som kursisterne stifter bekendtskab med på c-niveauet, de forventes at kunne placere i en større kontekst. Kravet om perspektivering knytter sig til film og tv-produktioner, der ligger i forlængelse af det/de forløb, som klassen har beskæftiget sig særligt med.

Der vil være almen praksis, at der gennemføres 1-2 teoretisk-analytiske forløb.

Praksis

- ”Kursisterne skal kunne betjene optage- og redigeringsudstyr”.

I forbindelse med det praktiske arbejde i mediefag skal kursisterne være i stand til at betjene det optage- og redigeringsudstyr, som skolen råder over. De skal også blive i stand til at planlægge og gennemføre 1-2 medieproduktioner af kortere varighed i grupper. Netop på c-niveauet er det væsentligt at understrege, at der er tale om produktioner af kortere varighed.

- ”Kursisterne skal kunne planlægge og gennemføre en medieproduktion i grupper”.

Det bør også bemærkes, at det er et eksplicit fagligt mål, at kursisterne også bliver i stand til at samarbejde om udarbejdelsen af deres produktion.

- ”Kursisterne skal kunne bestemme faserne i arbejdet med en medieproduktion og kunne anvende film sprogets terminologi i forbindelse med en medieproduktions fase”.

At kunne anvende en terminologi dækker over mere end det at kende en række faglige begreber. Det indebærer også, at kursisterne skal demonstrere deres forståelse for og viden om, hvordan de selv anvender filmsproget i praksis.

- *"Kursisterne skal kunne tilpasse udtryksform til indhold og målgruppe"*.

Grupperne skal arbejde med at planlægge deres udtryksform/stil og indhold ud fra valget af målgruppe.

- *"Kursisterne skal kunne udarbejde synopsis og storyboard og anvende dramaturgiske grundprincipper"*.

Kursisterne skal introduceres til de forskellige funktioner, der er på holdet (tilrettelægger/instruktør, fotograf, lydmand etc.). Det bør understreges over for kursisterne, at de i praksis ikke nødvendigvis skal følge disse funktioner slavisk, men godt kan cirkulere og derved få afprøvet flere funktioner/roller på holdet.

- *"Kursisterne skal kunne forholde sig analytisk til produktionsprocessen og deres egen produktion"*.

Dette indebærer, at kursisterne skal kunne betragte deres medieproduktion med den analytiske distance, der sætter dem i stand til at påpege svagheder og styrker, samt komme med forslag til ændringer og forbedringer.

2.1 Kernestof

- *"Mediefagets kernestof er filmsprogets terminologi"*.

Kursisten skal kunne anvende filmsprogets terminologi og kunne gøre rede for hvert enkelt virkemiddels anvendelse.

Kursistens beherskelse af filmsprogets virkemidler gælder for både det teoretiske og det praktiske arbejde.

- *"Mediefagets kernestof er grundlæggende dramaturgiske principper og fortælleforhold"*.

Kursisten skal vide hvorledes man konstruerer og anvender historiens præmis og kende til elementære dramaturgiske virkemidler som fremdriftskomponenter og set-up/pay off. Kursisten skal også kende grundlæggende dramatiske strukturer som f.eks. berettermodellen.

- *"Mediefagets kernestof er grundlæggende træk ved fakta- og fiktionsprogrammer og centrale genrer og programtyper"*.

Kursisten skal kende grundlæggende træk ved fakta- og fiktionshistorier og blandingsformer, både når det gælder tv, og når det gælder film. Kursisten skal således kende til de grundlæggende former for tv-produktioner, og inden for filmen skal kursisten kende til centrale fiktionsgenrer.

- *"Mediefagets kernestof er produktionstilrettelæggelse, herunder synopsis og storyboard"*.

I det praktiske arbejde skal kursisten kunne udvikle en ide til en færdig produktion ved at bruge de dramaturgiske principper fra det teoretiske arbejde. De skal kunne formulere en præmis, udarbejde en synopsis, vælge dramaturgi og virkemidler, udarbejde et storyboard samt styre optagelserne med en produktionsplan.

- *"Mediefagets kernestof er optageprincipper og optageteknik"*.

Kursisten skal kunne betjene det optageudstyr, der er til rådighed og producere en billed- og lydside, der kommunikerer det ønskede budskab klart og præcist.

- *”Mediefagets kernestof er redigeringsprincipper og redigeringsteknik”.*

I redigeringen og lydlægningen skal kursisten beherske de grundlæggende funktioner i det redigeringsudstyr, der er til rådighed.

2.2 Supplerende stof

- *”Det supplerende stof i mediefaget skal perspektivere og uddybe kernestoffet og i det hele taget udvide den faglige horisont, så kursisterne kan leve op til de faglige mål. Historiske, kulturelle, samfundsmæssige og genremæssige perspektiver skal inddrages i undervisningen”.*

Supplerende stof defineres som stof, der inddrager andre eller nye facetter i fagets genstandsområde. Stof der kan perspektivere og uddybe kernestoffet og udvide den faglige horisont, for eksempel i form af historiske, kulturelle, samfundsmæssige og genremæssige perspektiver. Supplerende stof er altså ikke sekundært stof, men en nødvendig uddybning af kernestoffet.

Supplerende stof vil derfor have direkte tilknytning til de forløb, som indgår i den almindelige undervisning, og de forløb der tilrettelægges i samarbejde med andre fag i forbindelse med de toninger, fagpakker og eksterne projekter faget indgår i.

Supplerende stof kan indgå både i forbindelse med den analytisk-teoretiske dimension af faget og med den praktisk-produktionsmæssige.

3. Tilrettelæggelse

3.1 Didaktiske principper

- *”Det er et afgørende didaktisk princip i mediefaget at integrere den teoretisk-analytiske undervisning i den praktisk-produktionsmæssige og omvendt”.*

Det er vigtigt, at undervisningen fra starten er organiseret således, at kursisten oplever et samspil mellem fagets teoretisk-analytiske side og den praktisk-produktive side. Introduktionen til de film-sproglige virkemidler bør derfor organiseres som en vekselvirkning mellem praktiske øvelser og gennemsyn af udvalgte filmcitater, således at kursisten ikke blot lærer terminologien, men også forstår hvorledes de enkelte virkemidler udføres i praksis, og hvorledes de virker. Kursistens erkendelse og kursistens muligheder for at bruge begreberne i både analyse og produktion ligger i, at de oplever den tætte sammenhæng.

3.2 Arbejdsformer

- *”For at udvikle analytiske, kreative, kommunikative og sociale kompetencer hos kursisterne anvendes forskellige undervisningsformer fra projektarbejde i grupper til klasseundervisning”.*

I det teoretisk-analytiske arbejde kan der i starten arbejdes med lærerstyret klasseundervisning kombineret med kortere, kursistaktiverende undervisningsformer som individuelle små, skriftlige shot-to-shot analyser og mindre summegrupper. Efterhånden som kursisterne kommer i besiddelse af de nødvendige analyseredskaber kan en større del af analysearbejdet foregå som gruppearbejde af lidt længere varighed. Samtidig kan man efterhånden arbejde med længere citater, således at kursisterne til sidst vil kunne forholde sig til samtlige aspekter af en analyse i relation til et afrundet værk.

Det vil også være naturligt at lade kursisterne lave individuelle oplæg om eksempelvis en instruktør, et bestemt værk eller en genre og at lade dem søge efter supplerende materiale på internettet. På samme måde bør læreren på egen hånd inddrage internettet i undervisningen.

Det praktisk-produktionsmæssige arbejde organiseres som projektorienteret gruppearbejde i alle faser af produktionen. I starten arbejdes der med enkle, korte øvelser i produktion under lærerens instruktion og vejledning. Når kursisterne er i stand til at betjene udstyret og kender til basale produktionsmæssige forhold i øvrigt, kan man på baggrund af et givet emne/tema, lade dem udarbejde lidt længere og mere sammenhængende øvelser, der gradvist udvikler sig til en kort, egentlig produktion. Derefter kan kursisterne få frie opgaver, hvor de selvstændigt tilrettelægger og gennemfører en hel produktion fra start til slut. Under planlægningen af produktionerne kan en del af researchen foregå via internettet og fremstillingen af synopsis og eventuelt (dele af et) manuskript udarbejdes på pc og gemmes på internettet, så materialet er tilgængeligt både på skolen og hjemme. Alle optagelser foregår så vidt muligt med digitalt udstyr og lægges ind på en harddisk, hvorefter redigeringen foregår digitalt. I produktionsfaserne skal kursisterne gradvist have mere indflydelse på produktionernes form og indhold, mens arbejdsformen hele tiden er gruppearbejde. Grupperne bør bestå af 3-5 personer.

3.3 It

- *"It har en central placering i faget, både i forbindelse med den teoretisk og den praktiske dimension. I det teoretisk-analytiske arbejde anvendes it til informationssøgning, præsentation og formidling af fagligt stof. I produktionsforløbet benyttes it til tekstbehandling og informationssøgning i præproduktionen og til digital redigering i postproduktionen".*

I forbindelse med de teoretisk-analytiske forløb skal kursisterne have kendskab til de vigtigste relevante websider for faget på internettet. Websiderne kan forsyne kursisterne med materiale til de valgte undervisningsforløb og til opgaver, som de skal løse på egen hånd.

I forbindelse med mediefagets praktiske dimension kan it benyttes til tekstbehandling og informationssøgning i præproduktionsfasen.

3.4 Samspil med andre fag

- *"Mediefaget er omfattet af de generelle krav om samspil mellem fagene".*

Mediefaget har en karakter, som gør, at faget naturligt rækker ind over flere andre fags kerneområder, og der vil derfor være mange sammenhænge, hvor mediefag kan indgå i et samspil mellem flere fag. Medieområdet er en del af fagene dansk og samfundsfag og til dels også historie, ligesom hovedsprogene skal arbejde med området. Også de naturvidenskabelige fag har grænseflader til medieområdet, og i hvert fald kommunikerer de fleste resultater ud til offentligheden via medierne, så det har betydning, hvordan denne formidling foregår.

I forbindelse med fagets praktisk-produktionsmæssige side vil der både kunne være et samspil om filmens og tv-mediets sprog og fortælleformer i forhold til andre sproglige udtryk, lige som det vil være muligt at indgå i samspil om praktiske produktionsmæssige projekter og forløb.

4. Evaluering

4.1 Løbende evaluering.

- ”De faglige mål er grundlaget for den løbende evaluering af kursisternes standpunkt og undervisningen”.

Den løbende evaluering i det teoretiske arbejde kan have form af mindre tests til konkrete områder af læringen, f.eks. det filmsproglige begrebsapparat.

Som udgangspunkt for løbende evaluering kan kursisten også foretage næranalyse eller en shot-to-shot-analyse af et filmcitat.

Ikke mindst vil der være den interne evaluering i form af de samtaler, som finder sted mellem kursist og lærer, når der er behov, f.eks. i forbindelse med en fælles evaluering når et forløb er blevet afsluttet.

Uanset formen er målet med den løbende evaluering, at kursisten sammen med læreren får sat fokus på de områder, der kan styrke læringsprocessen.

I forbindelse med det praktiske arbejde er det oplagt, at kursist og arbejdsgruppe sammen med læreren gennemgår det materiale, som kursisten og arbejdsgruppen fremstiller.

4.2 Prøveform

”Der afholdes en mundtlig prøve, som består af to dele:

- En prøve i gruppens/eksaminandens eksamensproduktion, jf. pkt. 3.2 (varighed: 10 minutter pr. eksaminand, dog max 40 minutter ved gruppeprøve)

- En prøve i det teoretisk-analytiske stof.” (varighed: ca. 30 minutters forberedelse + ca. 30 minutters eksamination pr. eksaminand)

Skolen kan vælge mellem 2 prøveformer: gruppeprøve og individuel prøve.

Gruppeprøve:

Grundlaget for den første del af prøven er gruppens eksamensproduktion, samt et oplæg fra gruppen og en efterfølgende diskussion af produktionen. Eksaminanderne forventes hver at holde et kort indledende oplæg. Oplæggene forberedes hjemmefra.

Disse oplæg skal danne baggrund for en efterfølgende diskussion af produktionen. Den resterende del af den praktisk-produktionsmæssige prøve forløber som en samtale mellem eksaminator, censor og gruppen.

Gruppens medieproduktion anbefales at være på maksimalt 6 minutter. Dette er ikke et læreplanskrav, men det er vigtigt af mindst to grunde, at dette råd følges. For det første er det godt for kursisterne, at de lærer at begrænse sig til det centrale i de historier, de vil fortælle. Det er god praksis at lære kursisterne at fortælle stramt og præcist. Stram disciplin omkring redigeringen er godt. For det andet er det vigtigt, at vi på et C-niveau fag, hvor både teori og praksis reelt skal kunne rummes inden for de 75 timer sætter faste rammer for hvor lange kursistproduktioner bør være. Det er godt for både kursister og lærere.

Til gruppeprøven er der afsat 10 minutter pr. eksaminand. Gruppeprøven kan dog maksimalt vare 40 minutter. Det anbefales blandt andet derfor, at grupperne ikke er for store.

Det er et krav, at eksaminanderne på forhånd har forberedt et oplæg om et eller et par centrale aspekter af produktionen. Forberedelse af oplæggene kan foregå individuelt og kan med fordel koordineres i gruppen. Centrale elementer i produktionen kan være: idé- og karakterudvikling, instruktionsovervejelser, optageprincipper, redigeringsprincipper, målgruppe- og formidlingsovervejelser og generelt bevidsthed om, hvad der lykkedes ved produktionen, og hvad der kunne have været bedre.

Individuel prøve:

Ved individuel prøveform er eksaminationstiden 10 minutter pr. eksaminand ved prøven i kursistens produktion. Produktionen vil normalt være lavet som gruppeprojekt. Derfor anbefales det, at kursister fra

samme gruppe eksamineres efter hinanden. Proceduren for de 10 minutter er den samme som ved gruppeeksamen med oplæg fra eksaminanden efterfulgt af en samtale mellem kursist, lærer og censor.

Et centralt vurderingsparameter i forhold til gruppens eksamensproduktion er en vurdering af, om forholdet mellem formål, indhold, udformning, varighed og målgruppe fungerer tilfredsstillende.

Det er vigtigt, at eksaminanden ikke blot forholder sig beskrivende, men også forklarende til de valg, der er foretaget i forbindelse med arbejdet med produktionen.

”En prøve i det teoretisk-analytiske stof”

Prøven i det teoretisk-analytiske stof er organiseret, så der er ca. 30 minutters forberedelse og ca. 30 minutters eksamination.

Prøven i det teoretisk-analytiske stof bygger på de film og tv-forløb, der er gennemgået i undervisningen, og det samme skal være tilfældet med prøvecitaterne. Spørgsmålene skal afspejle de gennemgåede forløb, og eftersom et af de faglige mål i læreplanen er, at kursisterne skal opnå kendskab til grundlæggende træk ved fakta og fiktion, skal dette også afspejles i eksamensspørgsmålene. Der skal med andre ord være spørgsmål i både fakta og fiktion.

Eksaminator laver et antal spørgsmål, således at der altid vil være mindst 4 citater/spørgsmål at vælge imellem for eksaminanden, og således at det enkelte spørgsmål kun må anvendes 3 gange. Alle spørgsmål skal ligge fremme fra første prøvedag.

Eksamenscitatets længde må højst være på 5 minutter. Citatet skal ledsages af et ark indeholdende de nødvendige credits samt eventuelle vejledende spørgsmål. Ved citater fra større medieproduktioner kan det desuden være nødvendigt at give et kort resumé.

Det er afgørende, at citatet er valgt og udformet på en måde, så eksaminanden kan drage paralleller til film eller tv-produktioner, der er blevet gennemgået i undervisningen, ligesom eksaminanden skal kunne perspektivere til det materiale, der er blevet læst i tilknytning til undervisningsforløbene.

Eksaminanden skal desuden kunne perspektivere til de undervisningsmæssige sammenhænge, hvor fagets enkeltfaglighed er blevet overskredet og nye aspekter er inddraget.

Der gives én karakter ud fra en helhedsvurdering af produktionen og eksaminandens præstation i prøvens to dele.

Der gives karakter efter 7-trins skalaen, hvor den vejledende beskrivelse af centrale karakterer kan ses på www.uvm.dk

4.3 Bedømmelseskriterier

- ”Bedømmelsen er en vurdering af, i hvilket omfang eksaminandens præstation lever op til de faglige mål, som er angivet i 2.1”

Ved bedømmelsen af eksaminandens medieproduktion indgår følgende kriterier:

. Produktionens præmis og budskab skal fremgå tydeligt, og produktionen skal kommunikere sit budskab til den målgruppe og den forevisningssituation som den er produceret til. Produktionens ide skal være gennemarbejdet og med den nødvendige research, således at indholdet udgør en sammenhængende helhed.

. Produktionen skal fungere efter hensigten. Den skal optræde sammenhængende og med brug af de relevante stilistiske virkemidler. Varigheden af både produktionen og af enkeltscener skal være hensigtsmæssig, således at tempo og fremdrift er afstemt efter produktionens præmis og formål, og tilskueren involveres efter hensigten.

. Produktionen skal afspejle, at der er arbejdet med dramaturgien. Valget af udtryksmidler, herunder redigering og lydside skal afspejle bevidsthed omkring arbejdet med produktionens struktur. Produktionen skal vise, at eksaminanden har arbejdet med omhu ved optagelse og redigering. Produktionen skal således have skarpe og velkomponerede billeder, der viser et bevidst arbejde med placering af kameraet, og hvor der er tænkt over lys, farver og bevægelse, samt en lydside hvor der er arbejdet med afstemningen af de enkelte lydspor i forhold til hinanden og med lydens funktion og niveau i forhold til billedet.

I forbindelse med prøven i film- eller tv-citatet står tre vurderingsparametre centralt:

- analysen af anvendelsen af de filmiske virkemidler
- redegørelsen for elementære dramaturgiske og genremæssige forhold
- samt perspektiveringen af citatet til det stof, der er blevet gennemgået i undervisningen

Udgangspunktet for denne del af prøven er derfor, at eksaminanden selvstændigt fremdrager væsentlige aspekter i citatet, herunder redegør for hvordan de filmsproglige virkemidler bliver brugt. Det er vigtigt, at eksaminanden ikke alene beskriver, men også forklarer hvorfor og hvordan de forskellige virkemidler bruges. Det er derfor centralt, at eksaminanden både kan anvende den fagspecifikke terminologi og formår at analysere sig frem til, hvordan de forskellige virkemidler anvendes i en given sammenhæng.